

ช่วงวันหยุดยาวแบบ “ลองฮอลิเดย์”
รับเทศกาลสงกรานต์

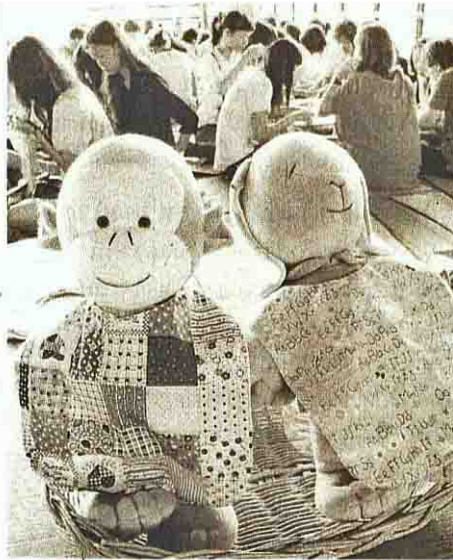
เป็นวันแห่งความสุขของคนไทยหลายคนที่
สบโอกาสปลีกบ้านกลับภูมิลำเนาไปหาลูกหลาน
พ่อแม่พี่น้องคนในครอบครัว บางคนก็อาจจะขอ
ลี้ลาสนุกสนานกับหลากหลายกิจกรรมที่หน่วย
งานทั้งภาครัฐและเอกชน “จัดหนักจัดเต็ม”

ขณะที่อีกเสี้ยวหนึ่งของสังคมยังมีเด็กที่
อาจจะถูกครอบครัวทอดทิ้งกลายเป็น “เด็กกำพร้า”
หรือบางส่วนต้องประสบชะตาชีวิตแบบตกกระก่า
ลำบากกับฐานะครอบครัวที่ยากไร้ จนไม่สามารถ
เลี้ยงดูบุตรหลานได้ ต้องย้ายอพยพพึ่งพิงการช่วยเหลือ
ซึ่งสถานสงเคราะห์ที่เด็กสังกัดกระทรวงการพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) เป็นอีก
ทางเลือกหนึ่งในการพึ่งพิงเยียวยาสำหรับเด็กด้อย
โอกาสเหล่านี้ แต่ด้วยข้อจำกัดของจำนวนเจ้าหน้าที่

ในการดูแลเด็กที่มีน้อยทำให้หลายคนต้องแบกรับ
ภาระมากมาย

พลังอาสาสมัคร จึงเป็นแนวทางหนึ่ง
ที่จะช่วยแบ่งปันดูแลเด็กด้อยโอกาสเหล่านี้ โดย พม.
พร้อมด้วยสำนักสนับสนุนสุขภาวะเด็ก เยาวชน
และครอบครัว เครือข่ายพุทธศาสนิกชนไทยและ
มูลนิธิสุภาพไทย จึงได้ร่วมกันเดินเครื่อง “โครงการ
พลังอาสาสร้างสุขให้เด็กในสถานสงเคราะห์”

โดยการเชิญชวนให้อาสาสมัครเข้ามามีส่วน
ร่วมในการสร้างสุขให้กับเด็กในสถานสงเคราะห์
ทั้งการช่วยเหลือในรูปแบบของการให้ด้วยการ
ประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ ทั้งของเล่นสำหรับการเรียนรู้
ที่ทำจากไม้ไอติม ไม้ไผ่ การประดิษฐ์ผ้ากันเปื้อน
การทำสมุดทำมือ รวมไปถึงการเรียนรู้ถึงการสัมผัส
บำบัด ที่จะได้ออกกำลังกาย กระตุ้นระบบประสาทและ
ร่างกายสำหรับเด็ก เป็นการเติมเต็มความรักและ

เสริมพัฒนาการให้กับเด็กๆ

“ยายรหัส” จะแวนไป

ร่วมสัมผัสกิจกรรมต่างๆ ที่

ว่า และด้วยสายตาตัวเอง

ต้องทิ้งกับพลังอาสาสมัคร

ที่เป็นเยาวชนคนรุ่นใหม่

มากมาย

อย่างเช่นหนุ่ม

คนแรก ที่ “ยาย

รหัส” เห็นแล้ว

สะกิดใจกับ

การนั่งสอย

เข็มเย็บผ้า

“แม็ก”

ศิริชัย ลิเลศ-

ยุทธปี 3 คณะ

นิเทศศาสตร์

จุฬาฯเล่าด้วยอาการ

เก๋เกินว่า “กำลังนั่ง

เย็บผ้ากันแป๊อน ซึ่ง

เป็นครั้งแรกของ

ผมที่ได้มีโอกาส

มานั่งเย็บผ้ากัน

แป๊อนให้เพื่อนๆใน

สถานสงเคราะห์ผม

มากับเพื่อนรวม 5 คน เมื่อลอง

มานั่งทำแล้วเกิดความรู้สึกว่า เป็น

การเรียนรู้ที่น่าสนใจ เพราะการเดิน

ย้อมด้อมมีก้าวแรกเสมอ ทั้งยังเป็น

การฝึกฝนจิตธรรมฝึกความอดทน

และเมื่อรู้ว่าสิ่งที่เรากำลังทำอยู่จะนำไปให้เด็ก
ในสถานสงเคราะห์ยิ่งภูมิใจมากขึ้น เดิมระหว่าง
ที่นั่งทำไปก็เกิดความรู้สึกว่าทำไมถึงไม่ใช้จักร
เย็บผ้า แต่พอทำไปก็รู้ว่าการทำเช่นนี้ทำให้ได้
รับรู้ถึงการมีส่วนร่วมมันเจ๋งมากนะ ได้ประโยชน์
ทั้งคู่ ตีกว่าไปนั่งเล่น facebook เป็นการเปิด
หน้าต่างอีกแบบหนึ่งและทำให้อยากที่จะไปสัมผัส

กับเด็กในสถานสงเคราะห์สักครั้ง”

ส่วนสาวน้อยหน้าใส “แป๊ก” กุลกัฏรา

ไพศาลสุขอนันต์ ปี 1 คณะแพทยศาสตร์

ร้วจามจุรีเช่นกัน เล่าว่า “การที่เข้ามาร่วม

เป็นอาสาสมัครครั้งนี้ เหตุผลหนึ่งคือเป็น

วิชาเลือกของหลักสูตรการศึกษาที่ต้องเรียน

แต่เมื่อได้มาสัมผัสและลงมือทำสนุกทำมือ

ให้หน่อยแล้วเกิดความรู้สึกที่สะท้อนชัดขึ้น

มาว่า เราต้องทำด้วยใจและเต็มใจที่จะทำให้

น้องจริงๆ และทำให้อยากไปหาเพื่อนๆที่

สถานสงเคราะห์ เพราะก่อนหน้านี้เคยไป

กับคุณพ่อและคุณแม่มาแล้วที่บ้านเด็กอ่อน

ซึ่งมีเด็กจำนวนมาก แต่คนดูแลไม่เท่ากับ

จำนวนเด็ก ซึ่งหากมีโอกาสหนูจะต้องไป

เยี่ยมเยียนดูแลน้องๆในสถานสงเคราะห์

แน่นอนค่ะ”

สำหรับสาวจุฬาฯ อีกคน “อ้อม”

ณฐยา สุวรรณลาภเจริญ ปี 4 คณะรัฐศาสตร์

บอกว่า “ที่ผ่านมา ฆาอ้อมมักจะได้รับข่าวสารในการเชิญชวน

ให้ช่วยเหลือสถานสงเคราะห์ต่างๆ ในรูปของการบริจาคสิ่งของ

เงิน อาหาร แต่พอได้ยื่นโครงการอาสาสมัครที่ว่า จึงรู้สึกสนใจอย่าง

ยิ่งและยิ่งเราเป็นนักศึกษาคิดว่าจะสามารถนำความรู้ ความสามารถ

ของเรามาช่วยเหลือได้บ้างในฐานะอาสาสมัคร

ด้วยใจ ด้วยแรงที่มีอยู่ เช่น การมาช่วยดูแลน้อง

การมาแล้วนิทานให้น้องฟังและจริงๆแล้ว จากการ

ที่ได้คุยกับเพื่อนๆ หลายคนก็ต้องการที่จะมีส่วนร่วม

ช่วยดูแลน้องๆ ในสถานสงเคราะห์ แต่เราไม่รู้

ว่าจะไปที่ไหน อย่างไร จึงอยากใหหน่วยงานองค์กร

สื่อสารด้วยการบอกความต้องการ บอกสถานที่

ที่ชัดเจนแน่นอน เพื่อให้อาสาสมัครเข้าถึง ซึ่งการ

บอกผ่านทางอินเทอร์เน็ตก็เป็นช่องทางหนึ่งที่

เข้าถึงได้ง่าย”

ขณะที่ “ออย” ธัญญาภรณ์ อัย-

ราคม ปี 4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ส่งเสียงร่วม

แจ่มว่า “เลือกมาทำสมุดทำมือให้น้อง ถึง

แม้ว่าของที่เรานั้นไม่ได้ยากเลย แต่มันคือการแบ่งปันสิ่งเล็กๆ ให้น้องได้ใช้ประโยชน์ซึ่งอยุ่คิดว่าในตอนที่เรามีครอบครัวที่สมบูรณ์แต่น้องๆในสถานสงเคราะห์

หลายคนขาดความอบอุ่นจึงอยาก

ที่จะไปให้ความรักความ

อบอุ่นแก่น้องๆบ้างได้ไป

ช่วยเหลือไปเล่นช่วยดูแล

เล่นทาน และตั้งใจไว้ว่า

จะชวนเพื่อนๆ ไปเยี่ยมเยียน

น้องๆที่สถานสงเคราะห์และเชื่อว่า

คงมีหลายคนอยากที่จะมาเป็นอาสาสมัครมาทำงานจิตอาสา แต่อาจจะเป็นเพราะการขาดประชาสัมพันธ์ ทำให้การเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีน้อย

หลังอาสาสมัครด้วยการหยิบยื่น "การให้" เป็นสิ่งที่ "ขยายรหัส" เชื่อว่าทุกคนสามารถทำได้ตามกำลังและศักยภาพที่มีอยู่แล้ว

โดยเฉพาะการให้ "ความรัก" ซึ่งไม่ต้องควักเงินซื้อหา หากแต่อยู่ในตัวตนของเราเองที่สามารถจะมอบให้กับทุกคนได้ทุกเวลาอยู่แล้ว...จริงมะ!

ขยายรหัส / รายงาน